

נפלאות התנופה / שמעון אגסי

"אל תתנגד לי!!", תבעה רָלִי.

ידיה אחזו בראשי משני צדדיו הדוקות כצבת, והעיפו אותי אחורנית ממצב ישיבה למצב שכיבה על הגב, גופי מוטה אחורה על מיטה אלכסונית, ראשי כלפי מטה מסובב לצד שמאל. "עיניים פקוחות!!", פקדה.

העולם תיזז מולי ימינה ושמאלה. עיניי ריצדו במהירות מטורפת מצד לצד. כול גופי התמלא זיעה.

"תסתכל עלי!!"

מעיי עלו על גדותיהם.

"עכשיו נישאר ככה חמש דקות", אמרה, ממשיכה ללפות את ראשי כמלחציים, כל שרירי הצוואר עומדים להתפוצץ מכאב.

זה התחיל חודש קודם. התעוררתי בבוקר משנת לילה עמוקה, הזדקפתי מהמיטה, החדר הסתובב כקרוסלה ומצאתי את עצמי מרוח על הרצפה. התעלמתי והלכתי כהרגלי לברית השחייה. כשעשיתי סיבוב תוך היפוך בדופן הבריכה, המים מסביבי התחילו לרקוד, ותחושה של שיוט בחלל וחוסר משקל, ספק נעימה - ספק מפחידה, אפפה אותי. מאז לא שחיתי. בערב, התחלתי כהרגלי בתרגילי כפיפות בטן, שכיבה-קימה, שכיבה-קימה. תחושת שיכרון תקפה אותי מייד. מאז לא התעמלתי. כבר חודש אני מתנוدد כשיכור אחרי כל תנועת ראש בלתי זהירה. מפחיד.

"אנחנו לא יודעים ממה זה נגרם", אמר ד"ר לוי, רופא האף-אוזן-גרון, "אבל אנחנו יכולים לנסות לעזור - אם האבחנה היא נכונה. אני מפנה אותך לפְּזִיּוֹתֶרְפִּיָּה וְסְטִיבּוּלָאֲרִית - בתקווה שזה יעזור", ושלח אותי מעל פניו. הייתי מבוהל.

עברו חמש דקות. רלי הושיבה אותי באמצע המיטה, רגליי תלויות לצידה, הניחה שתי כריות משני צדדיי, האחת בראש המיטה והשנייה בתחתיתה ותפסה שוב בחוזקה בראשי. "אל תיבהל!", אמרה והעיפה את ראשי בתנופה חזקה אל הכרית השמאלית.

"מה קורה?", שאלה,

"לא כלום", אמרתי,

הקימה אותי במהירות למצב ישיבה, וטראח!! העיפה את ראשי בתנופה חזקה אל הכרית הימנית.

"מה קורה?",

"לא כלום",

טראח!! אל הכרית השמאלית,
"מה קורה?"
"סחרחורת איומה",
"נחכה קצת", אמרה, ממשיכה ללפות את ראשי ומשאירה אותי במצב שכיבה.
"עכשיו?"
"עבר",
טראח!! - אל הכרית הימנית.
וככה חמש פעמים מצד לצד.
"ככל שתרגיש רע יותר - כך טוב יותר!!", נפרדה ממני בעליצות בסיומו של טיפול
הפיזיותראפיה הווסטיבולארית.
יצאתי מחדר הטיפולים כל גופי רועד מחולשה ומכוסה זיעה, הקיבה מתהפכת. "סאדיסטית
שכמותה", חשבתי לעצמי.
בהמשך כל אותו היום חשב הראש להתפוצץ מכאב. מפוחד ומבוהל הלכתי בערב לישון,
בטוח שחששו העולם של ד"ר לוי מתגשם, וששאר נכה לכל החיים.
למחרת בבוקר קמתי מהמיטה, הלכתי לשחות, עשיתי סיבובים תוך היפוך בדופן הבריכה,
וגם כפיפות בטן למכביר. העולם נשאר על כנו יציב לגמרי.
מי יבין את נפלאות התנופה.

תל-אביב, 19.5.2008